A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2013. július 18.*

„Mezőgazdaság — Behozatali engedélyek rendszere — Az 1291/2000/EK rendelet — 35. cikk, (4) bekezdés, c) pont — Az engedélyek kiállítása iránti kérelem időpontjában letétbe helyezett biztosítékok — Behozatali engedély — A behozatali engedély késedelmes benyújtásával kapcsolatos bizonyíték — Szankció — A visszatartott összegek kiszámítása — A 958/2003/EK rendelet — Vámkontingensek”

A C-211/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte d’appello di Roma (Olaszország) a Bírósághoz 2012. május 3-án érkezett, 2012. március 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Martini SpA**

és

a **Ministero delle Attività produttive** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: J. Malenovský tanácselnök, U. Lõhmus (előadó) és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. március 21-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Martini SpA képviseletében F. Capelli és M. Valcada avvocati,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője F. Varrone avvocato dello Stato,

– a görög kormány képviseletében X. A. Basakou, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében P. Rossi és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

* Az eljárás nyelve: olasz.

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2003. február 20-i 325/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 47., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 38. kötet, 239. o.) módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2000. június 9-i 1291/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 152., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 29. kötet, 145. o.; a továbbiakban: 1291/2000 rendelet) 35. cikkének értelmezésére irányul.

2 A jelen kérelmet a Martini SpA (a továbbiakban: Martini) és a Ministero delle Attività produttive (a továbbiakban: Ministero) között behozatali engedély felhasználására vonatkozó bizonyíték késedelmes benyújtása miatt kiszabott szankció összegének tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az 1291/2000 rendelet

3 Az 1291/2000 rendeletet a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2008. április 23-i 376/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 114., 3. o.; helyesbítés: HL 2008. L 302., 37. o.) hatályon kívül helyezte és felváltotta. Mindazonáltal, tekintettel az alapjogvita tényállása megvalósulásának időpontjára, arra továbbra is az 1291/2000 rendelet az irányadó, amely rendelet (10) és (12) preambulumbekezdése a következőt mondja ki:

„(10) A [mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli] engedélyeket és [előzetes rögzítési] tanúsítványokat bevezető közösségi rendeletek úgy rendelkeznek, hogy ezek kiadását biztosíték letételéhez kötik, hogy ezáltal a vállalt behozatal vagy kivitel lebonyolítása az érvényességi időszakon belül megvalósuljon. Meg kell határozni, hogy a kiviteli vagy behozatali kötelezettséget mikor kell teljesítettnek tekinteni.

[...]

(12) A behozatali engedélyeket néha nagy mennyiségű behozatalra állítják ki. Ez csak akkor lehetséges, ha a kiadott engedélyek alapján lebonyolított behozatal tételeivel kapcsolatos információk viszonylag rövid időn belül rendelkezésre állnak. Ilyen esetekben az a követelmény, hogy az engedélyek használatát bizonyítsák, fontos a megfelelő adminisztráció szempontjából, illetve nélkülözhetetlen a mennyiségi rendelkezések kezelése során is. A szóban forgó bizonyíték felmutatása az engedély 1. példányának bemutatásával történik, és szükség esetén annak kivonataival is. E bizonyíték bemutatása viszonylag rövid időn belül lehetséges. Tehát ilyen határidőt kell meghatározni azoknál az eseteknél, ahol a nagy mennyiségű behozatal esetén használt engedélyekről szóló, vonatkozó közösségi szabályok erre hivatkoznak.”

4 Az említett rendelet 35. cikke tartalmazza a biztosítékok feloldásának módjaira irányadó szabályokat, és meghatározza többek között azokat a feltételeket, amelyek mellett a biztosítékot vissza kell tartani, valamint ennek arányát. A 35. cikk (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A 40., 41., és 49. cikkek alkalmazására is figyelemmel, ha az import vagy export kötelezettséget nem teljesítették, a biztosítékot vissza kell tartani olyan összegben, ami megfelel:

a) az engedélyen vagy tanúsítványon feltüntetett mennyiség 95%-a,

és

b) a ténylegesen importált vagy exportált mennyiség közötti különbségnek.

Ha az engedélyt darabszámra bocsátják ki, a fenti 95%-os számítás eredményét, ahol indokolt, a legközelebbi alacsonyabb darabszámra kell kerekíteni.

Ha az importált vagy exportált mennyiség kevesebb, mint az engedélyen vagy a tanúsítványon feltüntetett mennyiség 5%-a, a biztosíték teljes összegét vissza kell tartani.

[...]”

5 E 35. cikknek a többek között az engedély felhasználására vonatkozó bizonyíték bemutatásában bekövetkező késedelem következményeivel kapcsolatos (4) bekezdésének szövege a következő:

„(4)

a) A 33. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett bizonyítékot az engedély vagy tanúsítvány lejártától számított két hónapon belül kell bemutatni, kivéve ha ez *vis major* miatt nem lehetséges,

[...]

b) Az olyan mennyiségeknél visszatartandó összegeket, amelyeknél az előre megállapított visszatérítéses kiviteli engedélyekre vonatkozóan a bizonyítékot nem mutatták fel az a) albekezdés első francia bekezdése szerinti határidőn belül, [a bizonyíték benyújtásával kapcsolatos, az engedély lejártát követő hónapokban számított késedelem alapján különböző százalékos mértékekben] csökkenteni kell;

c) A b) ponttól eltérő esetekben, azokra a mennyiségekre visszatartandó összeg, amelyekre az a) albekezdés szerinti határidőn belül és legkésőbb az engedély vagy tanúsítvány lejártát követő 24. hónapban a bizonyítékot nem nyújtják be, 15%-a annak az összegnek, amit akkor tartottak volna vissza teljes mértékben, ha a termékek importjára vagy exportjára nem került volna sor; ha, egy adott termék esetén különböző biztosítéki szinttel rendelkező engedélyek vagy tanúsítványok léteznek, a legalacsonyabb importra vagy exportra érvényes mértéket [helyesen: az importra alkalmazandó legalacsonyabb mértéket] kell a visszatartandó összeg kiszámításánál figyelembe venni.

[...]”

Az 1162/95/EK rendelet

6 A 2002. december 23-i 2333/2002/EK bizottsági rendelettel (HL L 349., 24. o.) módosított, a gabonafélék és a rizs import- és exportengedélyezési rendszerének alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló, 1995. május 23-i 1162/95/EK rendelet (HL L 117., 2. o.; a továbbiakban: 1162/95 rendelet) 10. cikke értelmében:

„A [gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 1992. június 30-i] 1766/92/EGK [tanácsi] rendelet [HL L 181., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 12. kötet, 324. o.] 1. cikkében felsorolt termékekre vonatkozó engedélyhez letétbe helyezendő vámbiztosíték mértéke a következő:

a) tonnánként 1 EUR olyan behozatali engedélyek esetében, amelyekre nem vonatkozik az 1766/92/EGK rendelet 10. cikke (4) bekezdésének negyedik francia bekezdése [...]”

A 958/2003/EK rendelet

7 A Bolgár Köztársaságból származó egyes gabonatermékekre vonatkozó közösségi vámkontingensek formájában megjelenő engedmények tekintetében a 2003/286/EK tanácsi határozat alkalmazásának részletes szabályairól, valamint a 2809/2000/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. június 3-i 958/2003/EK bizottsági rendeletet (HL L 136., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 11. o.) a több, a gabonafélék és a rizs piacára vonatkozó rendeletnek Bulgária és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról szóló, 2006. december 22-i 1996/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 398., 1. o.) hatályon kívül helyezte. Mindazonáltal, tekintettel az alapeljárásbeli jogvita tényállása megvalósulásának időpontjára, arra továbbra is a 958/2003 rendelet az irányadó.

8 A 958/2003 rendelet (6) preambulumbekezdése szerint:

„A kontingensek megbízható kezelése érdekében, a behozatali engedélyek biztosítékát viszonylag magas szintben kell megállapítani, eltérve az […] [1162/95/EK bizottsági rendelet] 10. cikkétől.”

9 E rendelet 1. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A […] Bolgár Köztársaságból származó és nulla behozatali vámtételben részesülő, a […] vámkontingens szerinti […] kukorica behozatalát […] az e rendelettel összhangban kiadott behozatali engedélyhez kell kötni.”

10 Az említett rendelet 1a. cikke értelmében:

„Egy gazdasági szereplő érintett időszakonként egyetlen behozatali engedély iránti kérelmet nyújthat be [...]. Amennyiben egy gazdasági szereplő egynél több kérelmet nyújt be, valamennyi kérelmét el kell utasítani, és a kérelem benyújtásakor letétbe helyezett biztosítékot elveszti az érintett tagállam javára.”

11 Ugyanezen rendelet 8. cikke előírja, hogy az „e rendeletben foglalt behozatali engedélyekhez szükséges biztosíték tonnánként 30 euró”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

12 A Martini Bulgáriából származó nulla vámtételű 7 000 tonna kukoricára a hatáskörrel rendelkező olasz hatóság által 2003. szeptember 15-én kiadott behozatali engedély jogosultja. A 958/2003 rendelet 8. cikkének megfelelően ez a társaság behozatali kötelezettségei alapján tonnánként 30 eurós biztosítékot helyezett letétbe.

13 Az említett kötelezettségeken felül – amelyek teljesítése nem vitatott – a Martini a szóban forgó biztosíték felszabadítása céljából legkésőbb az engedélyének lejártát követő második hónap végéig volt köteles bemutatni az engedély felhasználására vonatkozó bizonyítékot. 2004. február 17-én a Ministero rendeletet fogadott el, amelyben az e biztosíték 15%-ának megfelelő 31 500 eurós összegnek azon az alapon történő visszatartásáról rendelkezett, hogy ez a társaság nem tartotta tiszteletben az előírt határidőt.

14 2004. február 20-án a Martini keresetet indított e rendelet ellen, vitatva a szóban forgó behozatal céljából ténylegesen letétbe helyezett biztosíték mértékének a visszatartandó összeg kiszámítása során paraméterként történő alkalmazását. Úgy véli, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján a behozatali engedély felhasználásával kapcsolatos bizonyíték késedelmes bemutatása miatt visszatartandó összeget nem a behozott termék tonnájánként a jelen ügyben megfizetett 30 eurós biztosíték mértéke, hanem a harmadik országokból származó kukorica behozatalaira vonatkozó engedélyekre az 1162/95 rendelet 10. cikke értelmében általánosságban alkalmazott, tonnánként egy euró összeg alapján kell kiszámítani.

15 2004. március 8-án a Ministero megerősítette az említett rendeletet. A Martini javaslata alapján azonban a Ministero kikérte az Európai Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatóságának véleményét az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának értelmezéséről. A Bizottság 2004. április 20-i válaszából az következik, hogy e rendelkezés utolsó részének alkalmazására kizárólag a biztosítéknak a szóban forgó termék azonos feltételek melletti behozatalára alkalmazandó eltérő mértékét előíró második behozatali engedély megléte esetén van lehetőség. E válasz tükrében a Ministero megerősítette rendeletének a biztosíték visszatartásáról rendelkező tartalmát.

16 2004. május 21-i levelében a Martini arról tájékoztatta a Minisztert, hogy vonatkoznak rá az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontjában előírt eltérés alkalmazási feltételei, mivel egyúttal olyan behozatali engedély jogosulja is, amelyet ugyanezen időszakra és a Bulgáriától eltérő harmadik országból származó ugyanezen típusú termékre adtak ki, és amely tonnánkénti egy euró biztosítékot tartalmaz. Következésképpen megismételte a Minisztériumhoz intézett azon kérését, hogy a visszatartandónak minősítendő összeget a szóban forgó piacon alkalmazott biztosíték rendes mértéke alapján számítsa ki.

17 A Ministero mindazonáltal úgy vélte, hogy e másik engedély esetében nem teljesültek az eltérés alkalmazási feltételei, mivel azt nem a 958/2003 rendelet alapján adták ki, és az nem Bulgáriából származó kukorica behozatalára vonatkozott. Következésképpen a Ministero 2004. június 22-én újból megerősítette rendeletét.

18 Mivel a Martini által a Tribunale di Roma előtt az említett rendelettel szemben indított keresetet 2008. január 14-én elutasították, ez a társaság fellebbezést terjesztett elő a Corte d'appello di Roma előtt. Ez utóbbi úgy vélte, hogy a szóban forgó szabályokat többféleképpen lehet értelmezni.

19 Ilyen körülmények között a Corte d'appello di Roma felfüggesztette az eljárását, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a[z] […] 1291/2000 […] rendelet 35. cikkét, hogy az abban előírt szankció, azaz a gabonafélék piacának közös szervezése által szabályozott termékre vonatkozó behozatali/kiviteli engedéllyel rendelkező közösségi gazdasági szereplőkre kiszabott biztosíték teljes visszatartása azt az alapvető célt szolgálja, hogy az említett gazdasági szereplőket visszatartsa attól, hogy figyelmen kívül hagyják azon főkötelezettségüket (így a vonatkozó engedélyben megjelölt gabonafélék tényleges behozatalát vagy kivitelét), amelyet a kiadott engedéllyel és a vonatkozó biztosíték nyújtásával összefüggő művelet tekintetében teljesíteni kötelesek?

2) Úgy kell-e értelmezni az 1291/2000 […] rendelet 35. cikkének (4) bekezdésében foglalt, a behozatali engedély kiadásakor nyújtott biztosíték feloldásának feltételeit és módjait rögzítő rendelkezéseket, hogy a másodlagos kötelezettség teljesítésének elmulasztása, azaz a szabályszerűen teljesített behozatalra vonatkozó bizonyíték késedelmes bemutatása (és ezzel egyidejűleg a nyújtott biztosíték feloldása iránti kérelem késedelmes benyújtása) esetén az alkalmazandó szankció mértékét azon különös biztosíték összegétől függetlenül kell megállapítani, amelynek teljes visszatartására a behozatali műveletre vonatkozó valamely főkötelezettség nem teljesítése esetén kerül sor, mivel azt különösen azon biztosíték szokásos összegére tekintettel kell megállapítani, amely az ugyanilyen típusú termékeknek a vonatkozó időtartamon belül teljesített behozatala esetén általában alkalmazandó?

3) Úgy kell-e értelmezni a[z] […] 1291/2000 […] rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontját, amely úgy rendelkezik, hogy »ha egy adott termék esetén különböző biztosítéki szinttel rendelkező engedélyek vagy tanúsítványok léteznek, az [...] importra érvényes mértéket kell a visszatartandó összeg kiszámításánál figyelembe venni«, hogy abban az esetben, ha a közösségi gazdasági szereplő a gabonafélék behozatalát szabályszerűen teljesítette, az Európai Közösség területére történő behozatal megtörténtét alátámasztó bizonyíték bemutatására vonatkozóan előírt határidő elmulasztása olyan szankció kiszabásával jár, amely összegének meghatározásánál a termék behozatalának időpontjában hatályos legalacsonyabb mértékű – importra érvényes – biztosítékot kell figyelembe venni, a különös vámfeltételektől függetlenül (ahogy azt a Martini állítja), vagy kizárólag e különös vámfeltételek fennállása esetén (ahogy azt az olasz állam állítja)?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

20 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezésben szereplő biztosíték célját a behozatali kötelezettség biztosítása képezi.

21 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1291/2000 rendelet (10) preambulumbekezdése szerint az ilyen biztosíték egyik célja a behozatali engedély érvényességének időtartama alatt az érintett termékek behozatalára irányuló kötelezettségvállalás biztosítása.

22 Mindazonáltal – amint az magából az említett rendelet 35. cikke (4) bekezdésének szövegéből kitűnik –, az említett biztosíték egyúttal annak biztosítására is irányul, hogy az engedély felhasználására vonatkozó bizonyítékot egy bizonyos határidőn belül bemutatják. Amint azt ugyanis ugyanezen rendelet (12) preambulumbekezdése megerősíti, a behozatali engedélyeket olykor nagy mennyiségű behozatalra állítják ki, ami szükségessé teszi, hogy a kiadott engedélyek alapján lebonyolított behozatal tételeivel kapcsolatos információk viszonylag rövid időn belül rendelkezésre álljanak. Így az 1291/2000 rendelet 35. cikke szerinti biztosíték a nagy mennyiségű behozatal kezelésére irányuló célkitűzés eléréséhez is hozzájárul.

23 Ennélfogva az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikkét akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben szereplő biztosíték célja nem csupán a behozatali kötelezettség biztosítása, hanem egyúttal az is, hogy az engedély felhasználására vonatkozó bizonyítékot egy bizonyos határidőn belül bemutassák.

A második és harmadik kérdésről

24 Együttesen értelmezendő második és harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontját akként kell-e értelmezni, hogy a szabályszerűen teljesített behozatalra vonatkozó bizonyíték késedelmes bemutatása esetén az erre a behozatalra vonatkozó engedély vagy engedélyek kiadása iránti kérelem időpontjában ténylegesen alkalmazott biztosítéki szint alapján kell kiszámítani az olyan mennyiségeknél visszatartandó összeget, amely mennyiségeknél a bizonyítékot nem mutatták be az ugyanezen bekezdés a) pontja szerinti határidőn belül. Az értelmezés céljából a kérdést előterjesztő bíróság felveti az azon körülmény esetleges hatásának kérdését, hogy a biztosítékot a behozott termékkel azonos típusú termék más behozatalaira alkalmazandónál magasabb szint alapján helyezték letétbe, mivel az előbbi mentesült a behozatali vámok megfizetése alól.

25 Előzetesen hangsúlyozni kell, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának szövege egyértelműen jelzi, hogy a szabályszerűen teljesített behozatallal kapcsolatos bizonyíték késedelmes bemutatására vonatkozó szankció főszabály szerint a letétbe helyezett biztosíték összegének 15%-a, amelyet akkor tartanának vissza teljes mértékben, ha a termékek importjára nem került volna sor. Ebből az következik, hogy e szankciót főszabályként az azon behozatalra vonatkozó behozatali engedély kiállítása iránti kérelem benyújtásakor ténylegesen alkalmazott biztosítéki szint alapján kell kiszámítani, amely behozatal teljesítésére vonatkozó bizonyítékot nem mutatták be az előírt határidőn belül.

26 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának utolsó része azt is előírja, hogy ha egy adott termék esetén különböző biztosítéki szinteket előíró engedélyek léteznek, az importra alkalmazandó legalacsonyabb mértéket kell a visszatartandó összeg kiszámításánál figyelembe venni.

27 Márpedig fontos az, hogy az említett engedélyek egyidejűleg vonatkozzanak azonos behozott mennyiségre. Az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontja utolsó részének szövege – és különösen az „importra alkalmazandó legalacsonyabb mérték” kifejezés – kizárja, hogy az e rendelkezésben előírt szankció kiszámításánál figyelembe lehessen venni azt a (valójában a behozott mennyiségekre ténylegesen kiterjedő engedély céljából alkalmazott) biztosítéki szintet, amelyet nem kell konkrétan alkalmazni a szóban forgó behozatalra, mindez attól függetlenül, hogy az ehhez hasonló biztosítéki szint az érintett terméktípus tekintetében „rendes mértéknek” minősülhetne.

28 Ezt az értelmezést segíti elő egyébként az a körülmény, hogy – amint azt a Bizottság megjegyzi – az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának utolsó részében szereplő különös szabály oka a behozott mennyiségek helyettesíthetősége, valamint annak nehézsége, hogy valamely meghatározott engedélyt az egyik mennyiséghez kössék egy másik helyett. Márpedig e különös szabály nélkül fennállna az a kockázat, hogy az illetékes hatóság a legalacsonyabb szint helyett a legmagasabb szint alkalmazásával szankcionálja a késedelmet azon mennyiségeket illetően, amelyekre a különböző biztosítéki szinteket előíró engedélyek vonatkoznak.

29 Következésképpen az említett különös szabályt kizárólag akkor kell alkalmazni, ha az importőr az illetékes hatóságoknál egyidejűleg az azonos származási helyű azonos termékkel kapcsolatos művelet egészére eltérő biztosítéki szinteket előíró több engedélyre hivatkozik.

30 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának utolsó része értelmében különböző biztosítéki szinteket előíró több engedélyt kell alkalmazni egy meghatározott termékre abban az esetben, ha az importőr az illetékes hatóságnál egyidejűleg az azonos származási helyű azonos termékkel kapcsolatos művelet egészére eltérő biztosítéki szinteket előíró több engedélyre hivatkozik, és ha az illetékes hatóság ezeket az eltérő mértékeket valamely behozott mennyiségre konkrétan alkalmazni tudja.

31 Az alapeljárást illetően meg kell jegyezni, hogy a Bíróság elé terjesztett iratokból nem tűnik ki, hogy a Martini a Bulgáriából származó kukorica behozatala tekintetében eltérő biztosítéki szinteket előíró több engedélyt mutatott volna be, aminek ellenőrzése a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ha bebizonyosodik, hogy ez a helyzet, akkor az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontjának utolsó részében szereplő különös szabályt nem kell alkalmazni az alapeljárás körülményeire.

32 Ezzel szemben még annak feltételezetése esetén is, hogy ez a különös szabály alkalmazandó az alapeljárás körülményeire, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a Martini ténylegesen az alapügyben szóban forgó kukorica behozatala tekintetében eltérő biztosítéki szinteket előíró több engedélyt mutatott be, meg kell állapítani, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdése c) pontja utolsó részének értelmében vett, az „importra alkalmazandó legalacsonyabb mérték" kifejezés – általános jellegére tekintettel – olyan helyzetre is vonatkozik, amelyben a száz százalékos vámtételű importokra vonatkozó engedély kiadásakor alkalmazott biztosítéki szint alacsonyabb a 958/2003 rendelettel létrehozott preferenciális rendszer alapján kiadott nulla vámtételű importokra vonatkozó engedély kiadásakor alkalmazandónál.

33 A fentiekre tekintettel a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1291/2000 rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy a szabályszerűen teljesített behozatalra vonatkozó bizonyíték késedelmes bemutatása esetén az erre a behozatalra vonatkozó engedély vagy engedélyek kiadása iránti kérelem időpontjában ténylegesen alkalmazott biztosítéki szint alapján kell kiszámítani az olyan mennyiségeknél visszatartandó összeget, amely mennyiségeknél a bizonyítékot nem mutatták be az e rendelet 35. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerinti határidőn belül. Nem érinti az értelmezést az, hogy a biztosítékot a behozott termékkel azonos típusú termék más behozatalaira alkalmazandónál magasabb szint alapján helyezték letétbe, mivel az előbbi mentesült a behozatali vámok megfizetése alól.

A költségekről

34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2003. február 20-i 325/2003/EK bizottsági rendelettel módosított, a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2000. június 9-i 1291/2000/EK bizottsági rendelet 35. cikkét akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben szereplő biztosíték célja nem csupán a behozatali kötelezettség biztosítása, hanem egyúttal az is, hogy az engedély felhasználására vonatkozó bizonyítékot egy bizonyos határidőn belül bemutassák.**

2) **A 325/2003 rendelettel módosított 1291/2000/EK rendelet 35. cikke (4) bekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy a szabályszerűen teljesített behozatalra vonatkozó bizonyíték késedelmes bemutatása esetén az erre a behozatalra vonatkozó engedély vagy engedélyek kiadása iránti kérelem időpontjában ténylegesen alkalmazott biztosítéki szint alapján kell kiszámítani az olyan mennyiségeknél visszatartandó összeget, amely mennyiségeknél a bizonyítékot nem mutatták be az említett rendelet 35. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerinti határidőn belül. Nem érinti az értelmezést az, hogy a biztosítékot a behozott termékkel azonos típusú termék más behozatalaira alkalmazandónál magasabb szint alapján helyezték letétbe, mivel az előbbi mentesült a behozatali vámok megfizetése alól.**

Aláírások